

Arrest

nr. 342 276 van 4 maart 2026
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Op 13 maart 2023 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 november 2023 en 30 januari 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 8 juli 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger. U bent Pasjtoen en hangt het soennitische geloof aan. U verklaarde geboren te zijn op [...] oktober 2000 in het dorp Aminabad dat deel uitmaakt van Aziz Khan Kas in het Qarqhayi-district in de provincie Laghman. U woonde daar tot uw vertrek uit Afghanistan samen met uw moeder, uw twee broers, twee zussen en uw vader (tot zijn dood).

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan.

U liep school in Afghanistan tot de zesde graad en kan lezen en schrijven in het Pasjtoe. Uw moeder werkte als naaister. Uw vader Y. K. A. bezat drie velden en een landgoed en baatte een voedingswinkel uit. Sinds 1396 of 1397 (2017-2018-2019) stond hij aan het hoofd van het wegenwerkbedrijf Milip Pashtu (cf. Mili Pewaston) National Unity. Zowel telefonisch als door middel van brieven werd uw vader bedreigd door de taliban. De dreigementen startten nadat uw vader de weg naar Shinabad had aangelegd en de wegwerkzaamheden waren aangevat op de baan van Jameb Mosque. Toen ontving uw vader voor het eerst een dreigetelefoon en vervolgens ook een eerste dreigbrief. Bij deze laatste gebeurtenis was u zelf aanwezig; twee mannen op een scooter kwamen op u af toen u thuis was en vroegen u waar uw vader was, vervolgens gaven ze u een brief. In totaal werd uw vader drie maal opgebeld en kreeg hij twee dreigbrieven. De taliban eisten 20.000 dollar van uw vader. Uw vader betaalde dit bedrag niet, omdat hij hier niet op voorzien was. Uiteindelijk werd hij op de vijftiende dag van de elfde maand van het jaar 1399 (3 februari 2021) door twee of drie gemaskerde talibanleden op een scooter gedood nadat hij het avondgebed verricht had in de moskee voor jullie huis.

Na de dood van uw vader ontstond er een grondconflict met de broer van uw vader, uw paternale oom dus.

U was zelf sinds de 24ste van de achtste maand van het jaar 1397 (15 november 2018 in de Gregoriaanse kalender) na het betalen van honderd Afghani ter registratie officieel lid van de organisatie Youth Social Organisation. Dit was een sociale organisatie met hoofdkantoor in Maraghil (cf. Marakhel) gericht op het organiseren van sportevenementen zoals voetbal, cricket en volleybal; dit om jongeren bezig te houden op een educatieve en gezonde manier zodat ze zichzelf niet in het drugsmilieu zouden begeven. De taliban waren echter gekant tegen het organiseren van dergelijke evenementen en verstuurden u in totaal drie dreigbrieven om hieraan paal en perk te stellen. De eerste brief, die u ontving enkele weken of een maand voor u op 24/8/1397 (=15 november 2018) officieel lid werd, was gericht aan u en negen andere leden en werd afgeleverd aan uw vereniging. In de brief – die momenteel in het bezit is van de directeur/voorzitter van Youth Social Organisation – werden jullie gevraagd jullie activiteiten in de vereniging stop te zetten. De tweede dreigbrief (24/11/1399; 12 februari 2021) werd ook aan de organisatie afgeleverd en kwam via uw maternale neef bij u terecht; deze brief was persoonlijk aan u gericht. Wederom werd u gevraagd uw werk bij de bovengenoemde vereniging stop te zetten. Indien u dit niet zou doen, zou u gevangengenomen en publiekelijk gedood worden. De derde brief tot slot, die u ontving op 8/2/1400 (28 april 2021), maakte hier ook gewag van. Na het ontvangen van deze brieven zette u uw activiteiten verder, maar u stopte evenwel met het bezoeken van afgelegen gebieden en met u 's avonds buitenshuis te begeven.

Op 15 augustus 2021 namen de taliban de macht over in heel Afghanistan. Omdat u reeds eerder door hen gevisieerd werd besloot u om Afghanistan te verlaten. Uw laatste nacht in Afghanistan bracht u door in Kabul en op de derde dag na de machtsovername verliet u Afghanistan. Oorspronkelijk was u van plan in Iran werk te zoeken en er een leven uit te bouwen en vervolgens uw moeder, broer A. en zus S. naar ginds te laten overkomen, maar toen in Iran deportatiepraktijken van Afghanen op gang kwamen, besliste u om na acht à negen maanden uw tocht verder te zetten naar Turkije waar u ongeveer een half jaar doorbracht. Vervolgens hervatte u uw reisweg naar België waar u aankwam op 12 maart 2023. Een dag later diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Uw oudere zus Q. verblijft momenteel ook in België. Zij arriveerde twee weken voor u in België en dat op basis van gezinshereniging met haar echtgenoot.

U hebt twee maternale ooms genaamd S. (woonachtig in Kabul) en Z.. Bij laatstgenoemde, die in Jalalabad-stad en meer bepaald in Daman in het Behsud-district resideert, trokken uw moeder, uw jongere broer A. en een van uw zussen, S., in nadat ze verhuisden uit uw geboortedorp na aanhoudende problemen omtrent landeigendom met uw enige paternale oom Sadarkhan die tevens lid is van de taliban. Deze woonde op een boogscheut van uw thuis in Aminabad. Bij het tweede gehoor (CGVS 2; 30 januari 2024) gaf u aan dat uw gezinsleden (moeder, broer A. en zus S.) teruggekeerd waren naar uw woonst in A. K. K.. U vermeldde toen ook dat u geen idee hebt waar S., u weet enkel dat hij in Afghanistan verblijft.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban te zullen worden vermoord.

Na uw vertrek uit Afghanistan hebben de taliban nog drie brieven aan uw familie bezorgd, waarin u wordt opgeroepen om zich bij hen aan te melden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer (allen kopieën tenzij anders vermeld): een waarderingsbrief (origineel gezien), een werkbadge (origineel gezien), twee dreigbrieven van de taliban, een klacht die door uw moeder neergelegd werd bij het districtscentrum over de dood van uw vader, een brief van de dorpsouderen, twee dreigbrieven gericht aan uw vader, drie

convocatiebrieven, schooldocumenten (originelen gezien) en tot slot een medische brief (origineel gezien). U maakte op 28 december 2023 opmerkingen over aan het CGVS betreffende de notities van uw eerste persoonlijk onderhoud en op 12 februari 2024 maakte u opmerkingen over omtrent de notities van uw tweede persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uw advocaat verwees op het einde van het tweede persoonlijke onderhoud weliswaar naar een medisch rapport dd.29 januari 2024, dat tijdens het persoonlijk onderhoud van 30 januari 2024 aan het CGVS werd bezorgd. Daarbij verzocht uw advocaat om rekening te houden met uw medisch profiel, waaruit bleek dat “trauma’s voor veel stress en angst zorgen en dat dat weerslag heeft op zijn [uw] vermogen om zich zaken te herinneren en te vertellen” (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 29 november 2023, hierna genoemd CGVS 2, p. 14). Hierna, in de laatste minuten van het persoonlijk onderhoud, gaf u aan veel stress te ervaren door uw levensomstandigheden en zich slecht te voelen (CGVS 2, p. 14). Daarbij past in de eerste plaats de opmerking dat het weinig ernstig is om dergelijke feiten, die een impact zouden kunnen hebben op uw vermogen om volwaardig deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud, zo laattijdig aan te brengen dat het praktisch onmogelijk is om er rekening mee te houden. Bovendien maakte u zelf dus geen enkele verwijzing naar enige bijzondere procedurele noden, terwijl u daartoe meermaals gelegenheid toe had. Bij uw registratie naar aanleiding van uw verzoek tot internationale bescherming op 13 maart 2023 vermeldde u geen medische problemen te kennen (DVZ, Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, p. 1). Tijdens uw korte interview bij Dienst Vreemdelingenzaken dat plaatsvond op 26 mei 2023 maakte u ook geen gewag van specifieke elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure van internationale bescherming zouden kunnen bemoeilijken (Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ; “beoordeling bijzondere procedurele noden”; Verklaring DVZ, p. 11). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 28 november 2023, hierna genoemd CGVS 1) meldde u evenmin medische problemen te ervaren. U tot slot tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op 30 januari 2024 nogmaals gevraagd naar hoe het met u ging, antwoordde u dat het “goed” ging (CGVS 2, p. 2). Aangezien u dit niet bij de start van het gesprek aanhaalde toen gevraagd werd hoe het met u ging of op eender welk moment gedurende beide gehoren, en uit het verloop van deze gehoren duidelijk blijkt dat u in staat was om de vragen te begrijpen en uw antwoord erop te formuleren of verduidelijking te vragen waar nodig, kan aangenomen worden dat u in staat was uw beide persoonlijke onderhouden te volbrengen. Uit het voorgelegde medisch attest kan geenszins worden afgeleid dat u ten tijde van de persoonlijke onderhouden bij het Commissariaat-generaal zou hebben gekampt met dermate ernstige psychische problemen dat van u niet mocht worden verwacht dat u de persoonlijke onderhouden kon volbrengen en in dit kader volwaardige verklaringen kon afleggen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

In casu dient opgemerkt te worden dat u uw persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk maakt. U baseert uw vrees voor vervolging in hoofdzaak op uw bezigheden voor de Youth Social Organisation, waar u lid was van het sportcomité (CGVS 1, p.20,24).

Betreffende uw activiteiten bij Youth Social Organisation blijkt uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>), nergens dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle leden van sociale organisaties te maken krijgen met vervolging. Het is bijgevolg aan u om specifieke redenen aan te brengen waarom u wel een nood aan

bescherming zou dienen te koesteren. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict, met de vroegere overheid of met buitenlandse donors, de precieze aard van de activiteiten, en de precieze betrokkenheid bij activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban of die gepercipieerd worden als ingaand tegen de belangen van de taliban. U dient bijgevolg aan te tonen waarom u een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze functie. U bent hier niet in geslaagd. Uit uw verklaringen blijkt dat u een drietal jaar actief lid was bij Youth Social Organisation. U werkte vanuit de uitvalbasis in Maraghil in het Gargay-district (CGVS 1, p. 23, 24). U zette uiteen deel uit te maken van het sportcomité waar u allerhande sportieve aangelegenheden in goede banen leidde (CGVS 1, p. 21, 24, 27). U verklaarde dat uw functie erin bestond het sportmateriaal aan te leveren, zoals een bal en de sticks, om voetbal- en crickettoernooien te kunnen organiseren. Daarnaast zou u ook de uitnodigingen voor sportevenementen aan de ouderen bezorgen (CGVS 2, p. 10). Dat u lid was van deze sociale organisatie wordt in deze beslissing vooralsnog niet betwist. De door u neergelegde originele werkdocumenten – een waarderingsbrief en werkbadge – bevatten louter informatie over uw werkzaamheden, hetgeen niet meteen ter discussie staat in deze beslissing. Dat u praktische ondersteuning hebt verleend aan sportevenementen betekent evenwel niet dat er in uw hoofd een nood aan internationale bescherming bestaat.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat uw loutere en daarenboven vrijwillige betrokkenheid bij Youth Social Organisation voor problemen zou zorgen bij terugkeer. Uw beweerde vervolgingsfeiten bevatten namelijk talrijke inconsistenties en onwaarschijnlijkheden die de interne logica van uw relaas dermate aantasten waardoor uw geloofwaardigheid onderuit gehaald wordt.

U beweerde drie dreigbrieven ontvangen te hebben van de taliban met als oogmerk een onmiddellijke stopzetting van uw activiteiten bij de jeugdwerking (CGVS 1, p. 21). Bij DVZ maakte u eigenaardig genoeg slechts gewag van één brief (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), die zou zijn toegekomen in 1399 (= 20 maart 2020 – 20 maart 2021 in de Gregoriaanse kalender). De eerste brief zou afgeleverd zijn geweest bij de directeur van de sportvereniging en zou tien namen van medewerkers vermelden die geïdende werden, waaronder de uwe (CGVS 1, p. 20). Gevraagd naar welke namen vermeld werden, raakte u niet verder dan een opsomming van enkele functietitels (CGVS 1, p. 20), exacte namen wist u niet te geven (CGVS 1, p. 20, 26). Wat later nogmaals gepeild naar de betrokken namen, somde u uiteindelijk enkele namen op (CGVS 1, p. 27), andere namen beweerde u zich niet te herinneren (CGVS 1, p. 27), wat bizar is aangezien u toch een drietal jaar deel zou hebben uitgemaakt van de jeugdvereniging. Bevreemdend is ook de vaststelling dat u bedreigd werd door de taliban voor u zich aansloot bij Youth Social Organisation, dus zonder dat u reeds officieel lid was. U verklaarde namelijk die eerste dreigbrief ontvangen te hebben “een maand voordat ik er mijn job startte” (CGVS 1, p. 27). Daar bent u echter niet consistent in. Wat later hebt u het over “misschien twee of drie maanden [ervoor]. Misschien vijf dagen, misschien drie dagen, misschien twee maanden, ik weet het niet meer” (CGVS 1, p. 28). In elk geval zou u dus al bedreigd geweest nog voordat u zich lid maakte op 24/8/1397 (CGVS 1, p. 23). Dat druist overigens in tegen uw verklaringen bij DVZ dat deze brief waarin uw naam en 9 andere werd vernoemd pas in 1399 zou zijn toegekomen. U wijt deze bedreiging aan het feit dat u actief was bij activiteiten zoals voetbal en cricket (CGVS 1, p. 27; CGVS 2, p. 8) en poogde zo te illustreren waarom de taliban het onder meer op u gemunt hadden. Deze beweringen kunnen echter niet overtuigen dat u specifiek geïdende zou worden. In uw versie van de gebeurtenissen is het immers niet zo dat alle deelnemers aan de activiteiten systematisch bij naam vernoemd werden in de eerste dreigbrief, of zelfs alle 200 à 250 leden van de organisatie (CGVS 2, p. 7). Slechts tien mensen werden expliciet vermeld, waaronder u (CGVS 1, p. 20).

Bovendien besliste u alsnog een officiële registratie bij de organisatie af te sluiten, niettegenstaande u een luttele maand voordien een taliban-bedreiging ontvangen zou hebben, en wel net in het kader van uw activiteiten bij deze organisatie. Dit gegeven relativeert al danig uw geopperde vrees. U verklaarde uzelf geregistreerd te hebben bij Youth Social Organisation op dag 24 van de achtste maand van het jaar 1397 (15 november 2018 in de Gregoriaanse kalender). U gaf aan hiervoor 100 Afghani betaald te hebben en vervolgens elke maand 50 Afghani aan lidgeld bij te dragen (CGVS 1, p. 23), omdat dat het budget was dat de organisatie nodig had om verder te gaan met haar activiteiten. U verklaarde geen salaris te ontvangen (CGVS 1, p. 24). Het feit dat u niet werkte en de kost verdiende, maar evenwel zelf betaalde om ergens aan de slag te mogen gaan om zo door de taliban bedreigd te blijven worden is alvast opmerkelijk.

Bevreemdend is ook het gegeven dat tussen het ontvangen van de eerste (15 november 2018) en tweede dreigbrief (12 februari 2021) zomaar even een tijdsbestek van twee en een half jaar steekt zonder dat u gedurende die tijd klaarblijkelijk problemen ondervond, integendeel zelfs, u bleek het organiseren van uw activiteiten zowaar aan te houden en zelfs op te drijven, wat hoogst merkwaardig is in het licht van uw vermeende vrees. Anderzijds wekt het verwondering dat de taliban zich de moeite getroostten om u bij naam te noemen in hun dreigbrief nog voordat u zelfs maar lid was geworden, om dan blijkbaar jarenlang alle belangstelling voor u te verliezen. Deze weinig realistische gang van zaken ondermijnt nog verder uw algemene geloofwaardigheid.

Een tweede dreigbrief zou u dus ontvangen hebben op dag 24 van de elfde maand van het jaar 1399 (12 februari 2021 in de Gregoriaanse kalender). U beweerde dat deze persoonlijk aan u en uw directeur gericht was. Uw maternale neef kwam u die brief afleveren met de boodschap “kijk, mijn neef is iemand belangrijks geworden, hij ontvangt brieven” (CGVS 1, p. 25, 26). U kan echter geen overtuigende verklaring aanbieden waarom de taliban specifiek u viseerden en waarom nagenoeg alle andere medewerkers buiten schot bleven. Voordien werden immers nog tien sleutelfiguren van de vereniging bedreigd, nu enkel nog de directeur en u. Het feit dat u klaarblijkelijk een logistieke functie vervulde (CGVS 2, p. 10) en geen deel uitmaakte van het leidende bestuurscomité maakt het weinig geloofwaardig dat met name u nagejaagd werd door de taliban. Het valt niet in te zien, noch heldert u op, waarom enkel de directeur en één uitvoerend lid van de Youth Social Organisation door de taliban zouden worden bedreigd, terwijl andere centrale figuren zoals de schatbewaarder of het hoofd van het sportcomité waarvoor u allerlei zaken regelde (CGVS 1, p. 20, 21, 27; CGVS 2, p. 7, 10) ongemoeid werden gelaten in deze latere dreigementen. Uw uitleg dat u een “actief” lid was en daarom opviel tussen de honderden andere leden (CGVS 2, p. 8) schiet andermaal tekort als uitleg.

Tot slot zou u op dag 8 van de tweede maand in het jaar 1400 (28 april 2021) een derde dreigbrief ontvangen hebben die u dezelfde eisen oplegde (CGVS 1, p. 27): uzelf bij de taliban aanbieden en stoppen met het organiseren van sportactiviteiten waarvoor u reeds twee maal gewaarschuwd werd, zo niet en indien u gevonden zou worden door de taliban, zou u de doodstraf opgelegd krijgen (CGVS 1, p. 20). U merkte op dan wel wat meer voorzichtigheid aan de dag te leggen sinds u deze dreigbrieven had gekregen (CGVS 2, p. 8), maar dit staat hoe dan ook in schril contrast met uw verklaring zelfs nog sportevenementen te hebben georganiseerd in de vijfde maand van het jaar 1400, wat in de Gregoriaanse kalender overeenkomt met juli en augustus 2021, nota bene de tijd waarin de taliban de macht in Afghanistan overnamen, reeds een deel van uw eigen provincie hadden veroverd (CGVS 2, p. 9), en volgens uw verklaringen al eens naar uw dorp waren gekomen om uw vader te bedreigen, en vervolgens te vermoorden (CGVS 1, p. 11, 13). Dat u op dat ogenblik nog altijd verder ging met uw activiteiten, is een waarlijk onrealistische gang van zaken.

Tevens rijzen twijfels bij de stukken die u neerlegt. U tijdens het eerste gehoor gevraagd naar de drie dreigbrieven (CGVS 1, p. 19) antwoordde u dat u geen idee had waar de brieven zich bevonden (CGVS 1, p. 12), wel kon u andere documenten voorleggen, zoals een appreciatiebrieven van uw leidinggevende bij de sportvereniging (CGVS 1, p. 18, 19). Dit document zou zijn weg tot bij u gevonden hebben dankzij een buur van uw zus Q. die een reis naar Afghanistan maakte. U vervolgens de vraag voorgeschiedt waarom de buur in kwestie de cruciale dreigbrieven niet kon meenemen, antwoordde u onverschillig “Wel, over die dingen sprak ik niet met mijn moeder” (CGVS 1, p. 19). Doorheen uw procedure is u nochtans verschillende keren uitgelegd dat u al het mogelijke moet doen om dergelijke stukken voor te leggen (DVZ, Ontvangstbewijs Documenten; DVZ, Vragenlijst CGVS). Dat u zich niet eens informeerde over de mogelijkheid daartoe, getuigt van een opmerkelijke desinteresse in uw eigen verzoek om internationale bescherming. Dat u deze stukken bovendien zo laatstijdig neerlegt, doet ernstige twijfels rijzen bij de echtheid ervan. Afghaanse documenten hebben immers een zeer beperkte bewijswaarde, aangezien uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat vervalste (identiteits)documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, te verkrijgen zijn in Afghanistan en zelfs ver daarbuiten (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud legt u dan ook plots drie oproepingsbrieven van de taliban neer, die na uw vertrek zouden zijn bezorgd aan uw familie via de mullah van de moskee (CGVS 2, p. 6). Deze had u nooit eerder vermeld omdat uw moeder dit voor u had verzwegen: zij wilde u niet ongerust maken (CGVS 2, p. 6). Deze uitleg kan maar weinig overtuigen. Uw moeder regelde immers uw vertrek uit Afghanistan en uw reis naar Europa en heeft er dus alle belang bij om uw asielpprocedure te ondersteunen.

Ook deze nasleep van de door u beweerde problemen is bijster weinig plausibel. Zonder dat u het wist zouden de taliban op 10/11/1443 (= 10 juni 2022) een brief hebben achtergelaten bij de mullah van uw dorp, waarin u werd gesommeerd om zich te presenteren bij de taliban. Op 22/5/1444 (= 16 december 2022) volgde nog een brief, waarin staat dat u zich niet heeft aangemeld, dat u lid bent van het sportcomité, en dat u dat niet mag doen. Een laatste brief, gedateerd op 6/8/1444 (= 27 februari 2023) bevat dan weer de beschuldiging dat u zich niet heeft aangeboden en niet bent gestopt met uw activiteiten. Dat is behoorlijk ongerijmd omdat u op dat ogenblik al meer dan een jaar weg was uit Afghanistan en dus uw activiteiten daar onmogelijk had kunnen verder zetten. Uit de vertaling blijkt ook dat u ervan beschuldigd werd dezelfde activiteiten te doen als uw vader die door de taliban vermoord zou zijn. Ook dit raakt kant noch wal. Uw vader is volgens u vermoord door de taliban omdat hij weigerde om geld af te geven dat bedoeld was voor wegenwerken. Dat heeft dus helemaal niets te maken met logistieke hulp aan sportwedstrijden.

Al het voorgaande toont aan dat u uw persoonlijke problemen met de taliban omwille van uw lidmaatschap bij Youth Social Organisation niet aannemelijk maakt.

Een tweede probleem dat u opwerpt in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming heeft betrekking op een grondconflict tussen u en uw gezin enerzijds en uw paternale oom S. anderzijds. Ook deze beweerde problemen maakt u niet aannemelijk. Uw verklaringen omtrent het grondconflict zijn bijzonder vaag en weinig plausibel. Tijdens het korte interview bij Dienst Vreemdelingenzaken, verklaarde u het volgende: "Na [sic; nadat] mijn vader stierf, was alles in handen van S., en ik vreesde dat hij mij zou vermoorden om alle landeigendommen makkelijk af te nemen." (DVZ, Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5). Uw aangehaalde vrees is, zo bleek, onder meer gekoppeld aan uw slechte relatie met uw paternale oom S. die volgens uw verklaringen toentertijd in Aminabad in Aziz Khan Kas verbleef (DVZ, Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5; CGVS 1, p. 7) en dat op een steenworp van uw ouderlijke woonst (CGVS 1, p. 7). Uw moeder, broer A. en zus S. waren volgens u gevlucht uit hun huis, waar ook u gevestigd was en opgroeide, en waren bij uw maternale oom Z. ingetrokken in Jalalabad uit vrees voor S.. U werd van deze verhuizing op de hoogte gebracht zo'n zes à zeven maanden nadat u uit Afghanistan vertrokken was; u bevond zich toen in Iran (CGVS 1, p. 6, 7).

U vermeldde tijdens het eerste gehoor dat S. vlakbij uw eigen woning gehuisvest was; "er is ons huis, dan een huis ertussenin en [dan] is het mijn ooms huis. Hij woont dicht bij ons" (CGVS 1, p. 7). U voegde er meteen aan toe niet meer in contact te staan met uw oom en dat sinds de moord van de taliban op uw vader op dag 15 van de elfde maand van het jaar 1399, wat overeenkomt met 13 februari 2021 in de Gregoriaanse kalender; uw oom zou jaloers zijn geweest op de directeursfunctie die uw vader sinds 1396 of 1397 (2017-2018-2019 in de Gregoriaanse kalender) vervulde bij het nationale wegenwerkbedrijf Milip Pashtu en zo belandde er een haar in de boter (CGVS 1, p. 7). Zoals vermeld was er ook sprake van een hieraan gerelateerd grondconflict tussen uw gezin en S. (CGVS 1, p. 8). "Het eerste probleem was omdat mijn vader voorzitter werd en het tweede was omdat mijn vader een apotheek [cf. bibliotheek] wou bouwen, maar hij [S.] wou iets anders aanvragen", verklaarde u (CGVS 1, p. 8). Uw vader plande een bibliotheek te bouwen op een stuk grond dat uw grootouders aanbelongde en daar zou S. niet akkoord mee zijn gegaan waardoor de broederband tussen uw vader en oom verzuurd zou zijn geraakt (CGVS 1, p. 7).

Nadat uw vader gedood was en uw moeder, broer A. en zus S. verdreven waren naar uw maternale oom in Jalalabad werd uw ouderlijke woonst verhuurd. De huurinkomsten kwamen bij uw familie terecht, aldus uw verklaringen (CGVS 2, p. 4). Dit totdat S. de betrokken huurders echter verwijderde uit de woonst. Uw moeder vreesde nadien dat jullie woning zou ingepalmd worden door uw paternale oom waarop zij besliste terug te keren naar A. met uw broer A. en zus S. (CGVS 2, p. 3, 4), wat op zijn minst opmerkelijk te noemen is. U vertelde zelfs het volgende: "mijn paternale oom vroeg de huurders het huis te verlaten zodat mijn moeder terug kon keren" (CGVS 2, p. 4). Het lijkt alsof uw oom werkelijk zelfs inspanningen leverde om uw moeder terug te laten keren naar jullie thuisadres. Tijdens het tweede gehoor gaf u vervolgens plotsklaps aan niet meer te weten waar uw paternale oom woonde; "Ik heb geen idee waar hij woont, ergens in Afghanistan" (CGVS 2, p. 3). U nogmaals gevraagd naar waar S. mogelijk kan verblijven, indiceerde u "Ik weet het niet, maar hij heeft zijn huis in Aziz Khan Kas, dus misschien daar" (CGVS 2, p. 5). Dat u over dergelijk zwaarwichtig gegeven als de woonplaats van een mogelijke actor van vervolging dusdanige onverschilligheid aan de dag legt, geeft de geloofwaardigheid van dit vermeende grondconflict een knauw. Het CGVS volhardt dat er van u kan worden verwacht dat u gedetailleerde verklaringen aflegt over uw vervolgingsfeiten en dat u ernstige pogingen onderneemt om u te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van uw relaas waarvan u geen kennis heeft. Uw verweer dat u reeds uit Afghanistan was vertrokken, niet vaak contact opneemt met uw gezinsleden en hen niet naar deze informatie gevraagd heeft kan aldus niet tegemoetkomen aan de vaststelling dat uw verklaringen met betrekking tot de bedreigingen door uw paternale oom S. aan uw familie vaag en oppervlakkig zijn. De geloofwaardigheid van het grondconflict wordt dus ondermijnd doordat u tijdens het tweede gehoor aangaf dat uw moeder, broer en zus zich recent dus hervestigden in de ouderlijke woonst in Aminabad in Aziz Khan Kas, op een boogscheut van waar S. normaliter gehuisvest was. U bent hieromtrent bijzonder vaag wat uw relaas omtrent het dispuut opnieuw weinig waarschijnlijk maakt. Zo slaagde u er niet in, zoals eerder aangegeven, toe te lichten hoe de situatie tussen S. en uw gezinsleden momenteel zou zijn of waar S. zich op dit moment zou bevinden (CGVS 2, p. 3). Het verloop van dit vermeende grondconflict is met andere woorden bijzonder opmerkelijk te noemen. Indien uw familie S. werkelijk ten gronde vreest, is het uiterst bevreemdend dat ze opnieuw in zijn mogelijke nabijheid zou zijn neergestreken. Bovendien gaf u aan dat uzelf persoonlijk en ook via uw zus Q. in contact staat met uw gezinsleden in Afghanistan (CGVS 2, p. 3, 5); het frappeert dat u via hen niet op de hoogte werd of wordt gesteld over waar uw dusdanig gevreesde oom S. zich zou bevinden.

Daarenboven beweerde u dat S. bij de taliban is aangesloten. U hier meer over gevraagd, zei u dat uw moeder u vertelde dat "hij een tulband draagt en een lange baard heeft" (CGVS 1, p. 17). Deze uiterlijke kenmerken kunnen echter het vermeende talibanlidmaatschap van uw oom niet hardmaken. U zou dit "nieuws" pas te weten gekomen zijn na uw aankomst in België. Gepeild of dit al het geval was toen u nog in Afghanistan verbleef, antwoordde u dat u er helemaal geen weet van had (CGVS 1, p. 17). Nochtans had u

wel geregeld contact met uw oom aangezien u blijk gaf geregeld thee en voedingswaren voor hem klaar te maken als hij 's avonds laat met vrienden gebruikmaakte van de gastenkamer in uw woonst (CGVS 1, p. 18). Het feit dat uw moeder, broer en zus terugkeerden naar uw ouderlijke woning, terwijl uw oom in de omtrek aanwezig kan en kon zijn en volgens u tot de taliban zou behoren – de taliban die nota bene uw vader vermoord zouden hebben (CGVS 1, p. 13) – maakt deze kwestie des te meer onaannemelijk. Uw vrees en die van uw familie jegens uw paternale oom S. wordt derhalve opnieuw ernstig gerelativeerd.

Aldus maakt u niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Afghanistan vervolging zou moeten vrezen omwille van een grondconflict met een oom die zich heeft aangesloten bij de taliban. Evenmin haalt u elementen aan waaruit zou blijken dat u zelf als gevolg van het grondconflict een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade overeenkomstig art. 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat u beweert dat uw vader door de taliban werd vermoord (CGVS 1, p. 11, 13) maar dat u noch bij DVZ (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5) waar u trouwens enkel sprak over het overlijden van uw vader maar niet over een moord (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5; DVZ, Verklaring DVZ, p. 7) noch tijdens het persoonlijk onderhoud verwijst naar een vrees voor vervolging omdat uw vader zou hebben geweigerd om geld te overhandigen aan de taliban.

Hoewel uw vader kennelijk aan het hoofd stond van een groot project en de taliban blijkbaar 20.000 dollar eisten van uw vader (CGVS 1, p.10-11) legt u trouwens geen foto's of werkdocumenten neer die de beweerde functie van uw vader zouden kunnen aantonen. Op die manier komt u nauwelijks verder dan blote beweringen over de functie van uw vader, die voordien een kruidenierszaak uitbaatte (CGVS 1, p. 15) en vanaf 1396 of 1397 aan het hoofd zou hebben gestaan van een project om wegen aan te leggen (CGVS 1, p. 10, 11). De werkzaamheden waren al een heel eind opgeschoten maar toen aan een derde straat werd begonnen eisten de taliban plotseling een deel van het geld op (CGVS 1, p. 11). Uw vader kreeg twee dreigbrieven gedateerd op 20/4/1440 (= 29 december 2018) en 4/9/1441 (= 27 mei 2020) en werd volgens u dan vermoord op 03 februari 2021. Het CGVS stipt daarbij aan dat dit een bijzonder lange periode is, waarin de taliban weinig doortastend zouden zijn opgetreden.

Het volstreckte gebrek aan reactie van uw vader op deze beweerde bedreigingen mag daarbij verwonderen. De wegenbouw die uw vader moest voorzien was ten bate van de hele gemeenschap in het dorp. Zeker in een collectieve maatschappij als de Afgaanse is het weinig waarschijnlijk dat hij nooit hulp of bescherming zou hebben gezocht wanneer werd geprobeerd om het geld afhandig te maken dat moest dienen voor de aanleg van plaatselijke wegen. Blijkens uw verklaringen deed uw vader geen enkele poging om met dit probleem om te gaan en negeerde hij volledig de bedreigingen vanuit de taliban (CGVS 1, p. 11, 12), wat op zich ook al weinig plausibel is.

Overigens komen uw verklaringen over de omstandigheden van de door u beweerde moord op uw vader ook niet helemaal overeen met die in de bevestigingsbrief die u neerlegt. Volgens u werd uw vader neergeschoten nadat hij zoals gewoonlijk het avondgebed in een nabijgelegen moskee had verricht (CGVS 1, p. 10). U verklaarde dat uw vader nooit eerder fysiek benaderd werd door de taliban (CGVS 1, p. 13). In de bevestigingsbrief staat evenwel dat de wegenwerken aan de gang waren toen de taliban naar de werf kwamen, waarna er een ruzie ontstond. Tijdens die ruzie werd uw vader dan ter plaatse neergeschoten op een winteravond in februari 2021 (zie Document 5 in de groene map van het administratieve dossier).

Frappant is ook het gegeven dat de taliban bij hun eerste fysieke confrontatie met uw vader hem meteen vermoord zouden hebben, zonder een poging te ondernemen het gevraagde geldbedrag alsnog te vorderen. Op die manier konden zij het geld dat zij opeisten ook niet bekomen.

In het licht van het feit dat uw algemene geloofwaardig reeds sterk is aangetast, en dat u geen samenhangende en plausibele verklaringen kan afleggen wat een bijkomende indicatie is voor de ongeloofwaardigheid van de beweerde bedreigingen gericht aan uw vader, is het niet aangetoond dat uw vader werkelijk omwille van zijn werkzaamheden werd vermoord, laat staan dat de taliban achter dergelijke moord zouden zitten. Bovendien maakt u geen enkele melding van verdere problemen volgend op deze beweerde moord, die dus ook los staat van uw vertrek uit Afghanistan en de door u ingeroepen vrees voor vervolging als u zou terugkeren. Niet alleen bleven zowel u als uw familie wonen in het dorp waar uw vader vermoord zou zijn tot u uit het land bent vertrokken (CGVS 1, p. 5) en is uw familie inmiddels opnieuw daar gaan wonen na een kort verblijf in Jalalabad (CGVS 2, p. 3, 4), zoals hierboven reeds vastgesteld beweert u dus uw eigen activiteiten in die periode te hebben verdergezet. Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat u vanwege het beweerde conflict tussen uw vader en de taliban een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren.

Het geheel van voorgaande motieven noopt ertoe te besluiten dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering een persoonlijke vrees te koesteren voor de taliban.

De door u neergelegde documenten zijn niet voldoende om bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Afghaanse documenten zoals reeds vermeld maar weinig bewijswaarde en volstaan op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

De kopie van uw taskara is enkel een indicatie van uw identiteit en nationaliteit, hetgeen in deze beslissing niet ter discussie staat. Uw werkdocumenten – uw waarderingsbrief en werkbadge – werden hierboven reeds besproken. Gelet op de geciteerde informatie over Afghaanse documenten is de bewijswaarde van de door u neergelegde documenten omtrent uw vervolgingsfeiten (twee dreigbrieven van de taliban, drie convocatiebrieven) uiterst beperkt en kunnen ze uw relaas geen kracht bijzetten. Deze documenten hebben slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Over de documenten die u neerlegde aangaande uw vader (klachtenbrief van het districtscentrum, brief van de dorpsouderen, twee dreigbrieven) kan hetzelfde opgemerkt worden. Ook de overige documenten (schooldocumenten van België) kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen, aangezien zij geen verband houden met de door u beweerde vluchtmotieven.

Wat betreft de opmerkingen bij de notities van het eerste persoonlijk onderhoud, die u aan het CGVS overmaakte op 28 december 2023, dient het volgende te worden gesteld. De door u aangeduide opmerkingen houden enkel verband met incorrecte spellingswijzen van Afghaanse plaatsnamen en aan Afghanistan gerelateerde terminologieën. Deze zijn niet verbonden aan uw vrees, werpen geen ander licht op uw relaas en hebben zodoende geen invloed op de beslissing. Daarenboven werden bepaalde markerings aangebracht op de notities zonder verduidelijking waardoor niet afgeleid kon worden wat bedoeld werd. De opmerkingen omtrent de notities van het tweede persoonlijk onderhoud, die uw advocaat aan het CGVS overmaakte op 12 februari 2024, bevatten wel inhoudelijke opmerkingen (p. 5: uw moeder en u gingen zelf naar het districtscentrum in plaats om een klachtenbrief in te dienen in plaats van een klachtenbrief ontvangen te hebben; p. 5: “schoonbroer” in plaats van “broer”; p. 11: uw “vader” werd vermoord en niet “8 mensen”) waar het CGVS rekening mee hield. Echter zijn deze opmerkingen niet van die aard dat zij de motivering aangaande uw verzoek tot internationale bescherming kunnen wijzigen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de

machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten.

De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge

drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie)

niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query **Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 (20240204_02 EUAA COI Query Response Q13 Afghanistan Major legislative security related and humanitarian developm (europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten.

Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatrieerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023

zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er

bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 23-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde naar school ging, stages volgde en een job uitoefende en hierbij geen problemen ondervond.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat (met name uw moeder, broer en zus in uw herkomstsdorp, alsook ooms aan moederszijde en ook een oom aan vaderszijde van wie u dus niet aannemelijk hebt gemaakt dat hij uw familie kwaad wilt doen), dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

U liet schooldocumenten uit België toevoegen aan uw dossier, waaronder twee steunbrieven (CGVS 2, p. 13, 14). Deze getuigen van een zeker begin van integratie in België. Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2. Beoordeling

2.1. Algemeen

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven.

Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2. Procedurele noden

Artikel 48/9, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft.

Verzoeker betoogt dat hij lijdt aan epilepsie en dat hij een afspraak heeft bij de specialist om dit te laten onderzoeken.

De Raad stelt vast dat verzoeker bij registratie van zijn verzoek om internationale bescherming en tijdens beide gehoren geen melding maakte van medische problemen, en bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud zelfs aangaf dat het goed ging (NPO2, p. 2). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij in staat was om vragen te begrijpen en te beantwoorden. Het voorgelegde psychologisch attest van 29 januari 2024 en het medische attest van 3 februari 2025, dat verzoeker respectievelijk pas tijdens het persoonlijk onderhoud van 30 januari 2024 en ter terechtzitting op 28 januari 2026 voor het eerst aan het CGVS heeft bezorgd, tonen niet aan dat hij op het moment van zijn gehoor door verweerder ernstige problemen had die zijn deelname onmogelijk maakten. Bijgevolg is er geen grond voor bijzondere procedurele noden.

2.3. Aanvullende stukken

2.3.1. Op 22 januari 2026 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt en waarin gerefereerd wordt aan volgende rapporten (met verwijzing naar de respectievelijke weblinks):

- EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*”, 4 november 2022;
- EUAA “*Afghanistan Security Situation*”, augustus 2022;
- EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022;
- EUAA “*Afghanistan – Country Focus*”, december 2023;
- EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*”, mei 2024;
- EUAA “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*”, augustus 2022;
- EASO “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*”, augustus 2020;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*”, augustus 2022;
- UNAMA “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*”, juni 2023;
- COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*”, 14 december 2023;
- EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*”, 2 februari 2024;
- EUAA “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024;
- SEM “*Focus Afghanistan – Return from abroad*”, februari 2025.

In de COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023 wordt uitgebreid geciteerd uit en gebruik gemaakt van informatie afkomstig uit “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, gepubliceerd in maart 2022 en in juni 2023, telkens met url-verwijzing in de voetnoot.

2.3.2. Verzoeker legt ter terechtzitting op 28 januari 2026 een aanvullende nota neer, waarin hij wijst op zijn medische toestand, op de stopzetting van zijn VDAB-opleiding wegens medische screening, de psychologische begeleiding die hij in België ontvangt, zijn integratie en deelname aan het maatschappelijk leven in België, en zijn lidmaatschap van de Pashtoun Tahafuz Movement (PTM). Hij legt in dit kader een aantal stukken neer, met name een medisch document i.v.m. epilepsie, een attest van de VDAB, een psychologisch attest, Nederlandse taalcertificaten, loonfiches, een arbeidsovereenkomst, een foto in de discotheek, aanbevelingsbrieven van vrienden en leerkrachten, een kopie met de uitslag van zijn theoretisch rijexamen, en een foto van een persconferentie van PTM.

2.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

2.4.1. Verzoeker verklaart door de taliban te worden vervolgd wegens de werkzaamheden van zijn vader voor een wegenbouwbedrijf, een grondconflict met zijn paternale oom S. en zijn betrokkenheid bij een jongerenorganisatie. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

Wat betreft het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt dat de *protection officer* bij aanvang van het onderhoud verzoeker heeft gevraagd of hij de tolk begrijpt en heeft verduidelijkt dat eventuele problemen (betreffende de tolk of andere) gemeld moeten worden (notities van het persoonlijk onderhoud van 28 november 2023 (verder “NPO1”), p. 1, 2; notities van het persoonlijk onderhoud van 30 januari 2024 (verder “NPO2”), p. 1, 2. Verzoeker bevestigde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat hij de tolk goed begreep (NPO1, p. 2; NPO2, p. 2). Verzoeker heeft aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangegeven dat hij de gelegenheid heeft gehad om al zijn problemen te vertellen, en dat hij de tolk goed begrepen heeft (NPO1, p. 28, 29; NPO2, p. 14). Er blijkt niet dat er zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan tijdens het persoonlijk onderhoud, of dat deze een impact zouden hebben gehad op verzoekers verklaringen. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat er zich communicatieproblemen hebben voorgedaan die het verloop van het onderhoud zouden hebben beïnvloed. Gelet op wat voorafgaat kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen. Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoekers onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

2.4.2. Blijkens de motivering in bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers asielaanvraag. De belangrijkste elementen van deze motivering zijn de volgende:

- Uit de beschikbare informatie (EUAA-rapporten en richtlijnen) blijkt niet dat alle leden van sociale organisaties in Afghanistan systematisch vervolgd worden. Daarom moet hij aantonen waarom hij persoonlijk een nood aan bescherming heeft. Vervolg van personen met dit profiel hangt af van specifieke factoren zoals gender, (gepercipieerde) banden met partijen in het conflict, vroegere overheid of buitenlandse donoren, de aard van de activiteiten en betrokkenheid bij handelingen die tegen de normen van de taliban ingaan. Hij slaagt hier niet in. Volgens zijn verklaringen was hij ongeveer drie jaar actief lid van Youth Social Organisation, vanuit Maraghil in het Gargay-district (NPO1, p. 23, 24). Hij maakte deel uit van het sportcomité en leidde sportieve activiteiten in goede banen (NPO1, p. 21, 24, 27). Zijn taken bestonden uit het aanleveren van sportmateriaal zoals ballen en sticks voor voetbal- en crickettoernooien, en het bezorgen van uitnodigingen aan ouderen (NPO2, p. 10). Dat hij lid was van deze organisatie en praktische ondersteuning bood, wordt niet betwist, maar vormt geen grond voor internationale bescherming. De door hem voorgelegde documenten (waarderingsbrief en werkbadge) bevestigen enkel zijn werkzaamheden, wat niet ter discussie staat.

- De aangehaalde vervolgingsfeiten bevatten inconsistenties en onwaarschijnlijkheden, waardoor zijn relaas ongeloofwaardig is:

- Hij beweerde drie dreigbrieven van de taliban te hebben ontvangen met als doel om zijn activiteiten bij de jeugdwerking stop te zetten (NPO1, p. 21), maar bij de DVZ sprak hij slechts over één brief (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), toegekomen in 1399 (20 maart 2020 – 20 maart 2021 in de Gregoriaanse kalender). De eerste brief zou bij de directeur van de sportvereniging zijn afgeleverd en tien namen vermelden, waaronder de zijne (NPO1, p. 20). Gevraagd naar deze namen, gaf hij aanvankelijk enkel functietitels (NPO1, p. 20) en later enkele namen, terwijl hij andere niet meer wist (NPO1, p. 27), wat vreemd is gezien zijn driejarige betrokkenheid bij de sportvereniging. Opvallend is dat hij stelt bedreigd te zijn vóór zijn lidmaatschap bij Youth Social Organisation op 24/8/1397

(NPO1, p. 23), eerst een maand ervoor (NPO1, p. 27), later “*misschien twee of drie maanden [...], misschien vijf dagen, misschien drie dagen, misschien twee maanden*” (NPO1, p. 28). Dit druist in tegen zijn verklaring dat de brief pas in 1399 zou zijn toegekomen. Hij wijt de bedreiging aan sportactiviteiten zoals voetbal en cricket (NPO1, p. 27; NPO2, p. 8), maar dit overtuigt niet: niet alle deelnemers aan de activiteiten of leden van de organisatie werden genoemd, slechts tien personen, waaronder hijzelf (NPO1, p. 20).

- Hij besliste zich officieel te registreren bij Youth Social Organisation, ondanks dat hij naar eigen zeggen een maand voordien door de taliban bedreigd werd in het kader van zijn activiteiten bij deze organisatie. Dit gegeven relativeert zijn geopperde vrees. Hij verklaarde zich geregistreerd te hebben op dag 24 van de achtste maand van het jaar 1397 (15 november 2018 in de Gregoriaanse kalender), waarvoor hij 100 Afghani betaalde en nadien maandelijks 50 Afghani lidgeld bijdroeg (NPO1, p. 23), omdat dit volgens hem nodig was om de organisatie draaiende te houden. Hij ontving geen salaris (NPO1, p. 24). Het feit dat hij niet werkte, geen inkomen had, maar toch betaalde om te mogen deelnemen en zo door de taliban bedreigd te blijven worden, is opmerkelijk.
- Opmerkelijk is dat er tussen de eerste dreigbrief (15 november 2018) en de tweede (12 februari 2021) een periode van tweeënhalf jaar ligt waarin hij blijkbaar geen problemen ondervond en zijn activiteiten zelfs bleef organiseren en uitbreiden, wat merkwaardig is gezien zijn vermeende vrees. Daarnaast is het vreemd dat de taliban hem bij naam noemden in een dreigbrief nog vóór hij lid werd, om vervolgens jarenlang geen belangstelling meer te tonen. Deze weinig realistische gang van zaken ondermijnt zijn algemene geloofwaardigheid.
- Hij verklaarde een tweede dreigbrief te hebben ontvangen op dag 24 van de elfde maand van het jaar 1399 (12 februari 2021 in de Gregoriaanse kalender), gericht aan hem en zijn directeur. Deze brief werd volgens hem door zijn maternale neef bezorgd met de boodschap: “*kijk, mijn neef is iemand belangrijks geworden, hij ontvangt brieven*” (NPO1, p. 25, 26). Hij kan echter niet overtuigend uitleggen waarom de taliban specifiek hem viseerden en andere medewerkers ongemoeid lieten. Waar eerder tien sleutelfiguren bedreigd werden, ging het nu enkel om hem en de directeur. Gezien zijn logistieke functie (NPO2, p. 10) en het feit dat hij geen deel uitmaakte van het bestuurscomité, is het weinig geloofwaardig dat juist hij werd nagejaagd. Het blijft onduidelijk waarom de taliban enkel de directeur en één uitvoerend lid bedreigden, terwijl centrale figuren zoals de schatbewaarder of het hoofd van het sportcomité (NPO1, p. 20, 21, 27; NPO2, p. 7, 10) ongemoeid bleven. Zijn verklaring dat hij een “*actief*” lid was en daardoor opviel tussen honderden leden (NPO2, p. 8) schiet tekort als verantwoording.
- Hij verklaarde op dag 8 van de tweede maand van het jaar 1400 (28 april 2021) een derde dreigbrief te hebben ontvangen met dezelfde eisen (NPO1, p. 27): zich bij de taliban aanbieden en stoppen met het organiseren van sportactiviteiten waarvoor hij al twee keer gewaarschuwd was, op straffe van de doodstraf indien hij gevonden werd (NPO1, p. 20). Hij stelde sindsdien voorzichtiger te zijn (NPO2, p. 8), maar dit staat in contrast met zijn verklaring dat hij nog sportevenementen organiseerde in de vijfde maand van het jaar 1400, overeenkomend met juli en augustus 2021, toen de taliban de macht overnamen, een deel van zijn provincie veroverden (NPO2, p. 9) en volgens hem zelfs zijn vader bedreigden en vermoordden (NPO1, p. 11, 13). Dat hij op dat moment doorging met deze activiteiten is onrealistisch.

- Er rijzen twijfels over de stukken die hij heeft neergelegd. Tijdens het eerste gehoor, gevraagd naar de drie dreigbrieven (NPO1, p. 19), antwoordde hij dat hij niet wist waar deze zich bevonden (NPO1, p. 12), maar hij kon wel een appreciatiebrief van zijn leidinggevende voorleggen (NPO1, p. 18, 19). Dit document zou via een buur van zijn zus Q. bij hem terecht zijn gekomen. Op de vraag waarom die buur de dreigbrieven niet meenam, reageerde hij: “*Wel, over die dingen sprak ik niet met mijn moeder*” (NPO1, p. 19). Ondanks herhaalde uitleg dat hij alles moest doen om dergelijke stukken voor te leggen (DVZ, Ontvangstbewijs Documenten; DVZ, Vragenlijst CGVS), informeerde hij niet naar die mogelijkheid, wat wijst op desinteresse in zijn eigen verzoek. Bovendien werden de stukken laattijdig neergelegd, wat twijfels oproept over hun echtheid. Afghaanse documenten hebben een beperkte bewijswaarde, aangezien vervalsingen gemakkelijk te verkrijgen zijn (COI Focus *Afghanistan: Corruptie en documentenfraude*, 14 januari 2021). Tijdens het tweede gehoor legde hij plots drie oproepingsbrieven van de taliban neer, die na zijn vertrek via de mullah aan zijn familie zouden zijn bezorgd (NPO2, p. 6). Hij verklaarde deze niet eerder te hebben vermeld omdat zijn moeder dit verzweg om hem niet ongerust te maken (NPO2, p. 6), maar deze uitleg overtuigt niet, aangezien zij zijn vertrek regelde en belang had bij het ondersteunen van zijn asielprocedure.

- De nasleep van de beweerde problemen is weinig plausibel. Zonder dat hij het wist, zouden de taliban op 10/11/1443 (= 10 juni 2022) een brief hebben achtergelaten bij de mullah van zijn dorp, waarin hij werd gesommeerd zich te presenteren. Op 22/5/1444 (= 16 december 2022) volgde een tweede brief met de

melding dat hij zich niet had aangemeld, dat hij lid was van het sportcomité en dat dit verboden was. Een laatste brief van 6/8/1444 (= 27 februari 2023) beschuldigde hem opnieuw van niet verschijnen en niet stoppen met activiteiten. Dit is ongerijmd, aangezien hij op dat moment al meer dan een jaar weg was uit Afghanistan en zijn activiteiten daar onmogelijk kon voortzetten. Bovendien blijkt uit de vertaling dat hij werd beschuldigd dezelfde activiteiten te doen als zijn vader, die volgens hem door de taliban werd vermoord omdat hij weigerde geld af te staan voor wegenwerken. Dit heeft niets te maken met logistieke hulp bij sportwedstrijden.

- Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan vervolging zou moeten vrezen omwille van een grondconflict met een oom die zich heeft aangesloten bij de taliban:

- Zijn verklaringen zijn vaag en weinig plausibel. Hij stelt dat hij na de dood van zijn vader vreesde dat S. hem zou vermoorden om alle landeigendommen over te nemen (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5). Volgens hem verbleef S. in Aminabad, dicht bij zijn ouderlijke woonst (NPO1, p. 7). Hij verklaarde dat zijn moeder, broer A. en zus S. uit hun huis vluchtten en bij zijn maternale oom Z. in Jalalabad gingen wonen uit vrees voor S., maar hij vernam dit pas zes à zeven maanden na zijn vertrek, toen hij zich in Iran bevond (CGVS 1, p. 6, 7).
- Hij verklaarde tijdens het eerste gehoor dat S. vlakbij zijn woning woonde: *“er is ons huis, dan een huis ertussenin en [dan] is het mijn ooms huis. Hij woont dicht bij ons”* (NPO1, p. 7). Hij voegde eraan toe dat hij sinds de moord op zijn vader door de taliban op dag 15 van de elfde maand van het jaar 1399 (13 februari 2021) geen contact meer had met S.. Volgens hem was S. jaloers op de directeursfunctie die zijn vader sinds 1396 of 1397 (2017-2018-2019) vervulde bij het nationale wegenwerkbedrijf Milip Pashtu, wat tot spanningen leidde (NPO1, p. 7). Hij verklaarde dat er ook een gerelateerd grondconflict bestond: *“Het eerste probleem was omdat mijn vader voorzitter werd en het tweede was omdat mijn vader een apotheek [cf. bibliotheek] wou bouwen, maar hij [S.] wou iets anders aanvangen”* (NPO1, p. 8). Zijn vader plande een bibliotheek op grond die aan zijn grootouders toebehoorde, wat volgens hem tot een breuk tussen zijn vader en S. leidde (NPO1, p. 7).
- Na de moord op zijn vader en de verhuizing van zijn moeder, broer A. en zus S. naar Jalalabad werd de ouderlijke woning verhuurd, waarbij de huurinkomsten naar zijn familie gingen (NPO2, p. 4). Later verwijderde S. de huurders, waarna zijn moeder uit vrees voor inpaling besloot terug te keren naar A. met haar kinderen (NPO2, p. 3, 4). Hij verklaarde zelfs: *“mijn paternale oom vroeg de huurders het huis te verlaten zodat mijn moeder terug kon keren”* (NPO2, p. 4), wat erop wijst dat S. inspanningen deed om haar terug te laten keren. Tijdens het tweede gehoor gaf hij echter aan niet te weten waar S. woont: *“Ik heb geen idee waar hij woont, ergens in Afghanistan”* (NPO2, p. 3), later toevoegend *“misschien in Aziz Khan Kas”* (NPO2, p. 5). Deze onverschilligheid over de woonplaats van een vermeende actor van vervolging ondermijnt zijn geloofwaardigheid. Het CGVS verwacht gedetailleerde verklaringen en pogingen om essentiële informatie te achterhalen. Zijn verweer dat hij al uit Afghanistan was en weinig contact had, volstaat niet. Bovendien verklaarde hij dat zijn familie recent terugkeerde naar de ouderlijke woonst in Aminabad, dicht bij S.’s vermoedelijke verblijfplaats, wat zijn relaas nog minder aannemelijk maakt. Hij slaagde er niet in toe te lichten hoe de situatie met S. nu is of waar S. zich bevindt (NPO2, p. 3). Indien zijn familie S. werkelijk vreest, is het bevreemdend dat zij opnieuw in zijn nabijheid woont. Hij gaf ook aan dat hij persoonlijk en via zijn zus Q. contact heeft met zijn familie (NPO2, p. 3, 5), wat het des te opmerkelijker maakt dat hij niet weet waar S. verblijft.
- Hij beweerde dat S. bij de taliban is aangesloten, maar kon dit niet hardmaken. Gevraagd naar details, zei hij dat zijn moeder vertelde dat hij een tulband draagt en een lange baard heeft (NPO1, p. 17). Deze uiterlijke kenmerken bewijzen geen lidmaatschap. Hij verklaarde dit pas te hebben vernomen na zijn aankomst in België en had er in Afghanistan geen weet van (NPO1, p. 17), hoewel hij geregeld contact had met S. en zelfs thee en voedingswaren voor hem klaarmaakte wanneer hij ’s avonds met vrienden de gastenkamer gebruikte (CGVS 1, p. 18). Het feit dat zijn moeder, broer en zus terugkeerden naar de ouderlijke woning terwijl S. in de omgeving aanwezig kon zijn en volgens hem tot de taliban zou behoren – dezelfde groep die zijn vader vermoord zou hebben (NPO1, p. 13) – maakt deze bewering nog minder aannemelijk. Zijn vrees en die van zijn familie voor S. wordt hierdoor sterk gerelativeerd.

- Hij beweert dat zijn vader door de taliban werd vermoord (NPO1, p. 11, 13), maar vermeldde dit niet bij de DVZ, waar hij enkel sprak over het overlijden van zijn vader en niet over een moord (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5; Verklaring DVZ, p. 7). Hij verwijst evenmin naar een vrees voor vervolging omwille van de weigering van zijn vader om geld aan de taliban te overhandigen. Hoewel hij stelt dat zijn vader aan het hoofd stond van een groot wegenproject en dat de taliban 20.000 dollar eisten (NPO1, p. 10-11), legt hij geen foto’s of werkdocumenten neer die deze functie aantonen. Zijn verklaringen blijven beperkt tot beweringen, terwijl zijn

vader voordien een kruidenierszaak uitbaatte (NPO1, p. 15) en vanaf 1396 of 1397 een wegenproject zou hebben geleid (NPO1, p. 10, 11). Volgens hem ontving zijn vader twee dreigbrieven, gedateerd op 20/4/1440 (= 29 december 2018) en 4/9/1441 (= 27 mei 2020), en werd hij vermoord op 3 februari 2021. Het CGVS merkt op dat dit een bijzonder lange periode is waarin de taliban weinig doortastend optraden. Het gebrek aan reactie van zijn vader op deze bedreigingen is eveneens opmerkelijk. Aangezien de wegenbouw ten bate van de gemeenschap was, is het weinig waarschijnlijk dat hij nooit hulp of bescherming zocht. Volgens zijn verklaringen negeerde zijn vader volledig de dreigementen (NPO1, p. 11, 12), wat op zich weinig plausibel is.

- Zijn verklaringen over de omstandigheden van de beweerde moord op zijn vader komen niet overeen met de bevestigingsbrief die hij heeft neergelegd. Volgens hem werd zijn vader neergeschoten na het avondgebed in een nabijgelegen moskee en was er nooit eerder fysiek contact met de taliban (NPO1, p. 10, 13). In de bevestigingsbrief staat echter dat de taliban naar de werf kwamen tijdens wegenwerken, dat er een ruzie ontstond en dat zijn vader toen ter plaatse werd neergeschoten op een winteravond in februari 2021 (Document 5 in de groene map van het administratieve dossier);

- Opvallend is dat de taliban bij hun eerste fysieke confrontatie met zijn vader hem volgens zijn verklaring meteen zouden hebben vermoord, zonder enige poging om het geëiste geldbedrag alsnog te innen. Hierdoor konden zij het geld dat zij opeisten niet verkrijgen, wat deze gang van zaken weinig plausibel maakt.

- Gezien zijn algemene geloofwaardigheid reeds sterk is aangetast en hij geen samenhangende, plausible verklaringen kan geven, is niet aangetoond dat zijn vader omwille van werkzaamheden werd vermoord, laat staan dat de taliban hiervoor verantwoordelijk zouden zijn. Hij maakt geen melding van verdere problemen na deze beweerde moord, die bovendien losstaat van zijn vertrek uit Afghanistan en zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Zowel hij als zijn familie bleven in het dorp wonen tot zijn vertrek (NPO1, p. 5), en zijn familie keerde later opnieuw terug na een kort verblijf in Jalalabad (NPO2, p. 3, 4). Zoals eerder vastgesteld, beweert hij in die periode zijn activiteiten te hebben voortgezet. Bijgevolg maakt hij niet aannemelijk dat hij vanwege het beweerde conflict tussen zijn vader en de taliban een gegronde vrees voor vervolging zou moeten koesteren.

- De door hem neergelegde documenten volstaan niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid te weerleggen. Afghaanse documenten hebben, zoals eerder vermeld, een beperkte bewijswaarde en kunnen op zich de eerder vastgestelde inconsistenties niet herstellen.

- De kopie van zijn taskara is enkel een indicatie van zijn identiteit en nationaliteit, wat niet ter discussie staat. Zijn werkdocumenten – waarderingsbrief en werkbadge – werden reeds besproken. Gezien de beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten, bieden de door hem neergelegde stukken omtrent vervolgingsfeiten (twee dreigbrieven van de taliban, drie convocatiebrieven) geen ondersteuning voor zijn relaas. Deze documenten hebben slechts waarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier ontbreekt. Hetzelfde geldt voor de documenten over zijn vader (klachtenbrief van het districtscentrum, brief van dorpsouderen, twee dreigbrieven). Ook de overige documenten (schooldocumenten uit België) veranderen deze appreciatie niet, aangezien zij geen verband houden met de beweerde vluchtmotieven.

- Wat betreft de opmerkingen bij de notities van het eerste persoonlijk onderhoud, die hij op 28 december 2023 aan het CGVS overmaakte, wordt vastgesteld dat deze enkel betrekking hebben op spellingsfouten van Afghaanse plaatsnamen en terminologie. Ze zijn niet verbonden aan zijn vrees, werpen geen ander licht op zijn relaas en hebben geen invloed op de beslissing. Bovendien bevatten sommige markeringen geen verduidelijking, waardoor hun betekenis niet kan worden afgeleid. De opmerkingen bij de notities van het tweede persoonlijk onderhoud, overgemaakt door zijn advocaat op 12 februari 2024, bevatten wel inhoudelijke correcties (p. 5: hij en zijn moeder gingen zelf naar het districtscentrum in plaats van een klachtenbrief te ontvangen; p. 5: “schoonbroer” in plaats van “broer”; p. 11: zijn “vader” werd vermoord en niet “8 mensen”), waarmee het CGVS rekening hield. Deze opmerkingen zijn echter niet van die aard dat zij de motivering van zijn verzoek om internationale bescherming kunnen wijzigen.

2.4.3. Verzoeker voert aan dat de taliban gekant waren tegen de sportvereniging omdat activiteiten tijdens gebedsuren plaatsvonden en omdat de organisatie jongeren wilde weghouden van drugs en van de taliban zelf. Volgens verzoeker werden deze activiteiten door de taliban opgevat als een afleiding en zelfs als misleiding van jongeren naar het “*slechte pad*”.

De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker met dit betoog nieuwe elementen aanvoert die hij nooit eerder vermeldde in zijn verklaringen bij de DVZ en tijdens zijn eerste en tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Dat verzoeker deze elementen, die nochtans betrekking hebben op de kern van zijn asielaas, pas voor het eerst aanhaalt in zijn verzoekschrift doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze verklaringen.

Bovendien toont verzoeker met zijn algemeen betoog niet aan dat hij persoonlijk door de taliban werd gevisieerd. Uit de beschikbare landeninformatie, waaronder de EUAA-rapporten, blijkt niet dat leden van sport- of sociale organisaties in Afghanistan in het algemeen systematisch worden vervolgd. Eventuele

vervolgving hangt af van specifieke elementen zoals de aard van de activiteiten, de zichtbaarheid van de betrokkene en gepercipieerde banden met tegenstanders van de taliban.

In casu blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat hij voornamelijk praktische taken uitvoerde, zoals het aanleveren van sportmateriaal en het bezorgen van uitnodigingen voor sportevenementen aan ouderen (NPO2, p. 10). Uit zijn verklaringen blijkt niet dat verzoeker een leidinggevende of ideologische rol vervulde, noch dat hij publiekelijk standpunten innam tegen de taliban. Het feit dat de taliban mogelijk negatief staan tegenover sportactiviteiten volstaat niet om een individueel en reëel risico op vervolging of ernstige schade aan te tonen. De Raad bevestigt dan ook de beoordeling van de verwerende partij.

De Raad stelt vast dat verzoeker tracht de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen over de beweerde vervolgingsfeiten te verantwoorden door te verwijzen naar de stress die hij heeft ervaren, en zijn medische toestand (epilepsie), die een weerslag heeft op zijn vermogen om data en periode correct in te schatten en dus gebeurtenissen in de tijd te plaatsen. Hoewel de Raad begrip heeft voor de moeilijkheden die een dergelijke aandoening kan veroorzaken, merkt de Raad op dat uit de neergelegde medische documenten en het psychologisch attest niet kan worden afgeleid dat hij door zijn medische en psychologische toestand niet in staat zou zijn geweest om tijdsindicaties te geven. Bovendien gaat het niet om kleine afwijkingen, maar om fundamentele tegenstrijdigheden: bij de DVZ verklaart verzoeker dat hij de brief in 1399 heeft ontvangen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), later verklaart hij dat hij bedreigd werd vóór zijn lidmaatschap in 1397 (NPO1, p. 27, 28), wat een verschil van twee jaar inhoudt. Het louter aanvoeren van stress of medische problemen volstaat niet om een dergelijke tegenstrijdigheid te verantwoorden.

Wat de tegenstrijdigheid over het aantal ontvangen dreigbrieven betreft, betoogt verzoeker dat de gehoren bij de DVZ in een ijtempo verlopen en dat zich dikwijls misverstanden voordoen, waardoor hij bij de DVZ slechts melding maakte van één dreigbrief (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Hij stelt dat hij dit pas achteraf heeft opgemerkt bij het overlopen van zijn klein gehoor met zijn schoonbroer, maar dit vergat te vermelden bij aanvang van het groot onderhoud. Hoewel de Raad niet uitsluit dat een gehoor onder tijdsdruk kan leiden tot onnauwkeurigheden, kan dit niet verklaren waarom verzoeker bij de DVZ uitdrukkelijk één brief vermeldde (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij bij het CGVS drie brieven aanhaalde (NPO1, p. 21), waarvan twee specifiek aan hem gericht. Dit verschil betreft niet een detail, maar een wezenlijk element dat de ernst van de gestelde bedreigingen bepaalt. De Raad wijst erop dat uit nazicht van de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekers verklaringen op de DVZ aan hem werden voorgelezen en dat hij deze voor akkoord heeft ondertekend. Ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij de CGVS corrigeerde verzoeker zijn verklaring bij de DVZ niet dat er slechts sprake was van één dreigbrief (NPO1, p. 3-4). Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn betoog geen afdoende verklaring geeft voor de inconsistenties met betrekking tot de namen die in de eerste dreigbrief vermeld zouden zijn. De vastgestelde tegenstrijdigheid vindt steun in het administratief dossier en doet verder afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid.

Tegen het argument dat zijn verklaringen ongeloofwaardig zijn omdat hij zich officieel registreerde en betaalde om lid te worden van de organisatie, ondanks een eerdere taliban-bedreiging en zonder enig financieel voordeel, betoogt verzoeker dat hij zich met een goed doel inzette voor de jongeren en hen zo trachtte weg te houden van onder andere het drugsleven. Hij werd hierbij gemotiveerd door eigen familieleden en haalde aldus voldoening uit het feit dat hij met jongeren aan de slag kon gaan. Hij deed dit niet zozeer met het doel geld te verdienen.

Het feit dat verzoeker beweert dat hij geen financiële drijfveer had, maar voldoening haalde uit zijn activiteiten, verklaart niet waarom hij zich alsnog officieel registreerde bij de organisatie en hiervoor betaalde, niettegenstaande hij een maand voordien een taliban-bedreiging zou hebben ontvangen (NPO1, p. 23). De Raad volgt verweerder dat deze gang van zaken moeilijk te rijmen is met de door verzoeker geopperde vrees. Bovendien is het opmerkelijk dat verzoeker niet alleen een inschrijvingsbedrag van 100 Afghani betaalde, maar ook maandelijks 50 Afghani lidgeld bijdroeg, terwijl hij geen salaris ontving (NPO1, p. 24). Het argument dat dit gebeurde om de organisatie te ondersteunen, neemt niet weg dat verzoeker aldus zelf betaalde om activiteiten te kunnen verrichten die hem volgens zijn eigen verklaringen blootstelden aan ernstige bedreigingen. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn vrees.

Het door verzoeker aangevoerde argument dat de taliban slechts bedreigingen konden uiten tot zij zich in 2021 machtig genoeg voelden om actie te ondernemen, biedt geen afdoende verklaring voor het feit dat verzoeker gedurende tweeënhalf jaar klaarblijkelijk zonder enige hinder zijn activiteiten niet alleen voortzette, maar zelfs opdreef. Indien verzoeker werkelijk vreesde voor zijn leven, valt niet in te zien waarom hij in die periode geen enkele voorzorgsmaatregel nam of zijn engagement beperkte. Het is bovendien niet duidelijk waarom de taliban, die verzoeker reeds in 2018 bij naam bedreigden, nadien jarenlang alle belangstelling voor hem zouden verliezen. Deze onrealistische gang van zaken ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Waar verzoeker aanvoert dat hij een belangrijk lid was omdat hij actief en geliefd was bij jongeren, is de Raad van oordeel dat dit argument geen afdoende verklaring biedt voor de selectieve bedreiging door de

taliban. Verzoeker vervulde volgens zijn eigen verklaringen slechts een logistieke functie en maakte geen deel uit van het leidende bestuurscomité (NPO2, p. 10). Het is niet logisch dat de taliban, die voordien tien sleutelfiguren bedreigden, zich nadien enkel nog tot de directeur en verzoeker zouden hebben gewend, terwijl andere centrale figuren zoals de schatbewaarder of het hoofd van het sportcomité ongemoeid bleven (NPO1, p. 20, 21, 27; NPO2, p. 7, 10). Verzoekers uitleg dat hij veel bijdroeg in de “*afleiding*” en “*misleiding*” van jongeren in de ogen van de taliban blijft vaag en niet onderbouwd, en kan niet volstaan als verklaring voor de onrealistische gang van zaken die hij schetst. Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Verzoeker stelt dat hij in juli en begin augustus 2021 nog sportactiviteiten organiseerde omdat de overheid toen nog aan de macht was en dat hij deze activiteiten stopzette na de machtsovername midden augustus. Deze uitleg neemt echter niet weg dat verzoeker reeds op 28 april 2021 een derde dreigbrief zou hebben ontvangen waarin hem uitdrukkelijk werd opgedragen zich bij de taliban aan te bieden en te stoppen met het organiseren van sportactiviteiten, op straffe van de doodstraf indien hij gevonden zou worden (NPO1, p. 20, 27). Verzoeker verklaarde bovendien dat hij voorzichtiger was sinds het ontvangen van deze dreigbrieven (NPO2, p. 8). Het is dan ook onbegrijpelijk dat hij, ondanks deze ernstige bedreigingen en het feit dat de taliban volgens zijn eigen verklaringen reeds een deel van zijn provincie hadden veroverd (NPO2, p. 9) en zelfs naar zijn dorp waren gekomen om zijn vader te bedreigen en later te vermoorden (NPO1, p. 11, 13), toch nog sportevenementen bleef organiseren in juli en begin augustus 2021. Dat de volledige machtsovername pas midden augustus plaatsvond, doet hieraan geen afbreuk. De dreiging was immers reëel en actueel, zoals blijkt uit de ontvangen dreigbrieven en de aanwezigheid van de taliban in zijn omgeving. Het volharderen in dergelijke activiteiten onder deze omstandigheden is niet logisch, zodat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen ernstig in vraag wordt gesteld.

Verzoeker voert aan dat zijn familie bang was dat de dreigbrieven gevonden zouden worden, maar op herhaaldelijk aandringen en op vraag van verzoeker toch de brieven naar boven gehaald heeft en opgestuurd heeft. Dit argument overtuigt niet. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker geen idee te hebben waar de brieven zich bevonden (NPO1, p. 12), terwijl hij wel andere documenten kon voorleggen (NPO1, p. 18-19). Dit strookt niet met de stelling dat hij herhaaldelijk aandrang op het opsturen van de brieven. De Raad volgt verweerder dat het laattijdig neerleggen van de dreigbrieven problematisch is, temeer daar verzoeker herhaaldelijk werd geïnformeerd dat hij alle relevante stukken tijdig moest voorleggen (DVZ, Ontvangstbewijs Documenten van 26 mei 2023; Vragenlijst CGVS).

Het argument dat zijn moeder voorzichtig moest handelen, kan niet verklaren waarom de brieven pas vlak voor het tweede gehoor werden overgemaakt. Bovendien betwist verzoeker de overige vastgestelde tegenstellingen in de bestreden beslissing niet met betrekking tot de incoherenties in de inhoud van de dreigbrieven. Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier en worden overgenomen door de Raad.

Met betrekking tot verzoekers problemen met zijn paternale oom, betoogt hij dat zijn oom S. alles wenste te verkopen in tegenstelling tot zijn vader die een bibliotheek trachtte te bouwen op zijn geërfd deel. Echter, na alle incidenten kwam aan het licht dat ook S. lid was van de taliban en dus vertrokken de moeder en zus van verzoeker naar de maternale oom om te ontkomen aan de belagingen van S.. De moeder en zus hadden huurders aangenomen en dus genoten zij inkomsten uit die verhuring. De paternale oom heeft uiteindelijk de huurders weggejaagd om op die manier verzoeker te lokken naar huis en hem op die manier te straffen. Immers, de paternale oom en dus niemand van de taliban wisten dat verzoeker het land reeds had verlaten. Verder stelt hij dat hij niet op de hoogte kon zijn van het talibanlidmaatschap van zijn oom, omdat talibanleden vóór de machtsovername heimelijk opereerden en pas nadien openlijk uitkwamen voor hun banden.

De Raad stelt vast dat dit betoog geen afbreuk doet aan de vaststellingen van het CGVS. Verzoekers verklaring dat S. lid was van de taliban blijft onvoldoende onderbouwd, aangezien verzoeker enkel uiterlijke kenmerken vermeldde toen hem gevraagd werd wanneer hij te weten kwam dat zijn oom lid van de taliban was. (NPO1, p. 17). Voorts is het opmerkelijk dat de moeder en zus, ondanks de gestelde vrees, opnieuw naar de ouderlijke woonst terugkeerden (NPO2, p. 3, 4). De stelling dat S. de huurders wegjoeg om verzoeker te lokken, berust op veronderstellingen en wordt niet gestaafd door objectieve elementen. Bovendien kon verzoeker, ondanks contact met zijn familie (NPO2, p. 3, 5), geen concrete informatie verschaffen over de verblijfplaats van S. (NPO2, p. 3, 5). Het relaas blijft hierdoor vaag en weinig plausibel.

Verzoeker betoogt ten slotte nog dat de taliban vóór de machtsovername niet in staat waren om effectief actie te ondernemen behalve dreigtelefoontjes plegen en brieven sturen, dat er geen tegenstrijdigheid zou bestaan over de plaats van de moord aangezien de straat waar zijn vader werken uitvoerde dezelfde straat is waar de moskee en het huis zich bevinden, en dat het verblijf zonder problemen van zijn vrouwelijke familieleden in Afghanistan niet uitsluit dat hij zelf zal worden lastig gevallen.

De verduidelijking dat de straat waar de vader van verzoekende partij werken uitvoerde dezelfde is als deze waar de moskee en het huis zich bevinden, neemt de vastgestelde tegenstrijdigheid niet weg. Het CGVS

heeft terecht opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat zijn vader werd neergeschoten na het avondgebed in de moskee (NPO1, p. 10), terwijl de bevestigingsbrief melding maakt van een ruzie op de werf tijdens de werken (Document 5, groene map in het administratief dossier). Het loutere feit dat beiden zich in dezelfde straat zouden bevinden, volstaat niet om deze discrepantie weg te nemen.

Verzoekers argument dat, zolang vrouwen zich koest houden en niet actief op zoek gaan naar antwoorden bij de taliban of gaan klagen aldaar, zij veelal met rust worden gelaten, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker zelf geen melding heeft gemaakt van verdere problemen na de beweerde moord op zijn vader. Dat verzoekers moeder en zus zonder problemen nog steeds in Afghanistan verblijven, vormt een bijkomende indicatie dat er geen reële en actuele vrees voor vervolging bestaat. Waar verzoeker verwijst naar de brief uit 2023 waarin de taliban hem vroegen om zich te presenteren, merkt de Raad op dat dit document, gelet op de geciteerde informatie over Afghaanse documenten, slechts bewijswaarde heeft indien het gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen, wat *in casu* niet het geval is.

Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, maakt verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk wegens de werkzaamheden van zijn vader voor een wegenbouwbedrijf, een grondconflict met zijn paternale oom S. en zijn betrokkenheid bij een jongerenorganisatie.

2.4.4. Verzoeker voert daarnaast een vrees voor vervolging aan omdat hij bij terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zou worden gepercipieerd. Op grond van de beschikbare informatie, komt de Raad tot de volgende beoordeling. Op grond van de beschikbare informatie, komt de Raad tot de volgende beoordeling.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden.

De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo’s hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om

te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22).

Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er

volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen.

Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20).

Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders.

Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariaat für Migration (SEM) "Focus Afghanistan. Return from abroad" van 14 februari 2025 handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het "Immigration Department", dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere

checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de geheime dienst GDI (General Directorate of Intelligence) van de *de facto* regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het Nationaal Verzetsfront (NRF) of het Afghaanse Vrijheidsfront (AFF). Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met de organisatie "*Islamitische Staat in de provincie Khorasan*" (ISKP).

De IOM is verantwoordelijk voor terugkeerders vanuit Turkije en interviewt hen systematisch. In 2022 werden nog eerder agressieve ondervragingen en onderzoek op de luchthaven gemeld ten aanzien van terugkeerders uit Turkije, maar nu is dit niet meer het geval, omdat deze terugkeerders uit Turkije nu veeleer beschouwd worden als "*poor guys*" of sukkelaars. Turkije deelt de passagierslijsten met de Afghaanse *de facto* autoriteiten. In 2024 had slechts 2 % van de terugkeerders een paspoort. Verder reisde 97, 5 % van hen met een tijdelijk reisdocument dat lijkt op een taskara, specifiek uitgereikt voor hun terugkeer (p. 17-18).

De enige informatie die beschikbaar is over de behandeling van terugkeerders uit een westers land, betreft de chartervlucht vanuit Duitsland in augustus 2024 met 28 veroordeelde criminelen. Deze gerepatrieerden werden oorspronkelijk vastgehouden in een gebouw bij de luchthaven. Daar werden ze geïnterviewd door de *de facto* autoriteiten om hun identiteit na te gaan en daarna werden ze vrijgelaten. Hun familieleden moesten een verklaring ondertekenen dat deze personen geen misdaden meer zouden begaan. Het is niet gedocumenteerd of al deze personen zijn vrijgelaten. Volgens *Der Spiegel* zouden sommigen nog onder huisarrest staan. Enkelen van hen getuigden later in Afghaanse media (p. 18).

De situatie na binnenkomst via de luchthaven van Kabul is de volgende. In 2021 is het IOM gestopt met het vrijwillig terugkeerprogramma vanuit Europese landen. In 2023 werd de ontvangstbalie in de luchthaven heropend. Deze wordt gezamenlijk bemand door de IOM en het Afghaanse ministerie van Vluchtelingen en Repatriëringen. Specifiek voor terugkeerders uit Turkije is er financiële steun van de IOM. Volgens een bron moeten vele jonge mannen voor zichzelf zorgen eens ze de luchthaven verlaten (p. 28-29).

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto* overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidsstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De *de facto* overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd.

Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de Taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

In casu wijst verzoeker op zijn integratie in België en de algemene situatie voor terugkeerders uit het westen. De Raad wijst erop dat een door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij verzoeker aannemelijk maakt dat het gaat om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat het bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

Het komt aan verzoeker toe om dit aan te tonen, met name dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag verwacht worden dat hij dit opgeeft indien hij hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren, als uiting van een politieke of religieuze overtuiging. Verzoeker blijft daartoe evenwel in gebreke.

Verzoeker duidt nergens *in concreto* aan dat er in zijn hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen.

Verzoeker is een volwassen man geboren in 2000 en wiens vormende jaren zich in Afghanistan hebben afgespeeld. Hij is een praktiserend soennitisch moslim (Verklaring DVZ, punt 9; NPO1, p. 8, 9), hij is in Afghanistan naar school gegaan tot de 6^e graad lager onderwijs (Verklaring DVZ, punt 11; NPO1, p. 9), en beschikt over een familiaal netwerk in Afghanistan (Verklaring DVZ, punten 13A en 18; NPO1, p. 5, 6). Blijkens zijn verklaringen is verzoeker uit Afghanistan vertrokken in 2021 (Verklaring DVZ, punt 33; NPO1, p. 3). Bij zijn vertrek uit Afghanistan was verzoeker ongeveer 20 jaar oud. Het komt aan verzoeker toe om aan te tonen dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft dan wel aanpast om problemen te ontlopen wegens het niet naleven van de heersende regels en normen binnen de huidige Afgaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Het loutere feit dat hij meer dan drie jaar in België verblijft, Nederlandse lessen heeft gevolgd, zich heeft ingeschreven voor een beroepsopleiding bij VDAB, werkt in een koekjesfabriek, niet-Afgaanse vrienden heeft, naar discotheken gaat, en geslaagd is voor zijn theoretisch rijexamen betekent niet dat hij om deze redenen zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd.

Waar verzoeker aanvoert dat hij sinds eind 2023 lid is van PTM (Pashtoun Tahafuz Movement), een Pashtounse beweging die expliciet gekant is tegen de taliban en opkomt voor rechten en bescherming van Pashtounen, en dat dit lidmaatschap een bijkomende en zelfstandige risicofactor bij terugkeer vormt, merkt de Raad op dat hij louter een foto voorlegt die aantoont dat hij aanwezig was bij een bijeenkomst van PTM. Hij verklaart ter terechtzitting gewoon te luisteren tijdens de bijeenkomsten van PTM, en uit zijn verklaringen blijkt geen diepere kennis of betrokkenheid bij deze organisatie. Verzoeker maakt aan de hand van zijn verklaringen dan ook niet voldoende concreet aannemelijk dat hij vervolging dient te vrezen omwille van zijn aanwezigheid op bijeenkomsten van PTM.

Er blijkt niet dat er in hoofde van verzoeker sprake is van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Het loutere gegeven dat men zou weten van waar verzoeker exact terugkeert, doet verder geen afbreuk aan wat hierboven wordt uiteengezet, met name dat verzoeker een daadwerkelijke, noch een toegeschreven verwestering aannemelijk maakt, alsook dat niet blijkt dat hij in de specifieke negatieve aandacht zou staan van de taliban.

2.4.5. Gelet op hogerstaande motieven, bevestigt de Raad de overwegingen van de commissaris-generaal met betrekking tot de vluchtelingenstatus. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

2.5.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.5.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.5.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b, van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

Verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld. De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen. Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van

privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan.

Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuumstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet. Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.5.4. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: het NRF) en de Afghanistan Freedom Front (hierna: AFF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername aan de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk

doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024.

De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten van Afghanistan. Het NRF was in de eerste negen maanden van 2024 actief in de provincies Herat en Kabul en veel minder in hun voormalige bolwerk, de provincie Panjshir.

Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *hit and run*-aanvallen, hinderlagen en doelgerichte aanvallen tegen de *de facto* autoriteiten.

ISKP daarentegen viseert zowel de *de facto* autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Na gerichte acties door de taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en het daarin vervatte cijfermateriaal met betrekking tot het aantal aanvallen, slachtoffers en burgerdoden, blijkt dat, ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 - in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers - , de algemene veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan, is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiiitische Hazara's.

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden.

Er is heden een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en de ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen *de facto* strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 59: "*In early September 2024, IDMC noted two cases of conflict-induced displacement in its preliminary estimates, involving 820 persons in the district of Zazi Maidan (Khost Province) being displaced due to border incidents between de facto Afghan forces and Pakistani forces.*"). UNHCR rapporteert 733 300 terugkeerders enkel uit Pakistan in de periode tussen september 2023 en september 2024 (EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 58).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Laghman. Uit landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de "*Country Guidance Afghanistan*" van mei 2024.

2.5.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend zesentwintig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT